

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 954/2023
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари предлагача АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгица Милосављевић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Јагодине, кога заступа Градски правобранилац, и Републике Србије, коју заступа Државни правобранилац – Одељење у Крагујевцу, ради утврђивања накнаде за одузето земљиште, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 2307/22 од 25.10.2022. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 2307/22 од 25.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 2307/22 од 25.10.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини Р1 6/21 од 01.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог предлагача и обавезан противник предлагача Град Јагодина да исплати предлагачима за одузето земљиште (катастарске парцеле ближе означене у овом делу изреке) износ од 1.532.582,40 динара и то предлагачима ББ и ВВ по $\frac{1}{4}$ наведеног износа, а предлагачу АА $\frac{1}{2}$ наведеног износа. Ставом другим изреке, одређен је начин на који ће предлагачима бити исплаћена накнада досуђена ставом првим изреке, како је ближе одређено у овом делу изреке. Ставом трећим изреке, одређено је да уколико Град Јагодина није у могућности да исплати накнаду предлагачима, да ће ову обавезу извршити Република Србија. Ставом петим изреке, одбијен је приговор недостатка пасивне легитимације противника предлагача. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 2307/22 од 25.10.2022. године, донетим по жалбама на одлуку о трошковима поступка, обавезан је противник предлагача Град Јагодина да исплати предлагачима на име трошкова поступка износ од 426.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагачи су изјавили ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају по питању трошкова поступка не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана или од општег интереса, нити потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, те сходно томе нису испуњени услови за одлучивање о ревизији предлагача као о изузетно дозвољеној, примени члана 404. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом предлагача побија се другостепено решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу предлагача које не чини њихов главни захтев (а то је предлог за утврђивање висине накнаде за одузето земљиште), то је ревизија недозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаном одлуком у суштини (иако не формално) преиначено првостепено решење о трошковима и одлучено и о трошковима другостепеног поступка, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**